Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

►B ΟΔΗΓΙΑ 2001/81/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2001

σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους

(ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 22)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Οδηγία 2006/105/ΕΚ του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	368	20.12.2006
►M2	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 219/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2009	L 87	109	31.3.2009
►M3	Οδηγία 2013/17/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2013	L 158	193	10.6.2013
►M4	Οδηγία (ΕΕ) 2016/2284 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2016	L 344	1	17.12.2016

Τροποποιείται από:

►A1	Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση	L 236	33	23.9.2003

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2001/81/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 2001

σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους

Άρθρο 1

Στόχος

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι ο περιορισμός των εκπομπών ρύπων που προκαλούν οξίνιση και ευτροφισμό και της εκπομπής προδρόμων του όζοντος προκειμένου να βελτιωθεί, στην Κοινότητα, η προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας από κινδύνους δυσμενών επιδράσεων από την οξίνιση, τον ευτροφισμό του εδάφους και το όζον σε επίπεδο εδάφους, και να γίνει ένα βήμα προς το μακροπρόθεσμο στόχο της μη υπέρβασης των κρίσιμων επιπέδων και φορτίων και της αποτελεσματικής προστασίας του κοινού από τους αναγνωρισμένους κινδύνους που ενέχει για την υγεία η ρύπανση της ατμόσφαιρας μέσω της θέσπισης εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών, λαμβάνοντας ως έτη αναφοράς το 2010 και το 2020, και μέσω διαδοχικών αναθεωρήσεων όπως καθορίζεται στα άρθρα 4 και 10.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία καλύπτει τις εκπομπές, εντός της επικράτειας των κρατών μελών και των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών τους, από όλες τις ανθρωπογενείς πηγές των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 4.

Η παρούσα οδηγία δεν καλύπτει:

α) τις εκπομπές από τη διεθνή θαλάσσια ναυσιπλοΐα·

β) τις εκπομπές αεροσκαφών πέραν του κύκλου προσγειώσεως και απογειώσεως·

γ) για την Ισπανία, τις εκπομπές στις Καναρίους Νήσους·

δ) για τη Γαλλία, τις εκπομπές στα υπερπόντια διαμερίσματα·

ε) για την Πορτογαλία, τις εκπομπές στη Μαδέρα και τις Αζόρες.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

α) «AOT 40»: το άθροισμα της διαφοράς μεταξύ των ωριαίων συγκεντρώσεων του όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνουν τα 80 $\mu g/m^3$ (= 40 ppb) και των 80 $\mu g/m^3$, από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου, σωρευμένο από το Μάιο μέχρι τον Ιούλιο κάθε έτους·

β) «AOT 60»: το άθροισμα της διαφοράς μεταξύ των ωριαίων συγκεντρώσεων του όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνουν τα 120 $\mu g/m^3$ (= 60 ppb) και των 120 $\mu g/m^3$, σωρευμένο καθ'όλη τη διάρκεια του έτους·

γ) «κρίσιμο φορτίο»: η ποσοτική εκτίμηση της έκθεσης σε έναν ή περισσότερους ρύπους κάτω από την οποία δεν παρατηρούνται σημαντικές δυσμενείς επιδράσεις σε συγκεκριμένα ευαίσθητα στοιχεία του περιβάλλοντος, σύμφωνα με τις υφιστάμενες γνώσεις·

▼B

δ) «κρίσιμο επίπεδο»: η συγκέντρωση ρύπων στην ατμόσφαιρα πάνω από την οποία ενδέχεται να παρατηρηθούν άμεσες δυσμενείς επιδράσεις σε δέκτες όπως οι άνθρωποι, τα φυτά, τα οικοσυστήματα ή τα υλικά, σύμφωνα με τις υφιστάμενες γνώσεις·

ε) «εκπομπή»: η απελευθέρωση μιας ουσίας από σημειακή ή διάχυτη πηγή στην ατμόσφαιρα·

στ) «κυψελίδα»: τετράγωνο διαστάσεων 150 km x 150 km, το οποίο ισοδυναμεί με το βήμα που χρησιμοποιείται κατά τη χαρτογράφηση των κρίσιμων φορτίων σε ευρωπαϊκή κλίμακα, και επίσης κατά την παρακολούθηση των εκπομπών και των αποθέσεων ατμοσφαιρικών ρύπων δυνάμει του προγράμματος συνεργασίας για τη συνεχή παρακολούθηση και την εκτίμηση της μεταφοράς σε μεγάλη απόσταση των ατμοσφαιρικών ρύπων στην Ευρώπη (EMEP)·

ζ) «κύκλος προσγειώσεως και απογειώσεως»: ο κύκλος με τους ακόλουθους χρόνους για κάθε φάση : προσέγγιση 4,0 πρώτα λεπτά, τροχοδρόμηση/παραμονή επί του εδάφους με τους κινητήρες στο ρελαντί 26,0 πρώτα λεπτά, απογείωση 0,7 πρώτα λεπτά, αναρρίχηση 2,2 πρώτα λεπτά·

η) «εθνικό ανώτατο όριο εκπομπής»: η μέγιστη ποσότητα μιας ουσίας, εκφραζόμενη σε χιλιάδες τόνους, η οποία μπορεί να εκπέμπεται από ένα κράτος μέλος κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους·

θ) «οξείδια του αζώτου» και «NO_x»: το οξείδιο και το διοξείδιο του αζώτου, εκφραζόμενα ως διοξείδιο του αζώτου·

ι) «όζον σε επίπεδο εδάφους»: το όζον στο χαμηλότερο τμήμα της τροποσφαίρας·

ια) «πτητικές οργανικές ενώσεις» και «ΠΟΕ»: όλες οι οργανικές ενώσεις ανθρωπογενούς φύσης, εκτός από το μεθάνιο, που είναι ικανές να παράγουν φωτοχημικά οξειδωτικά μέσω αντιδράσεων με οξείδια του αζώτου παρουσία ηλιακού φωτός.

Άρθρο 4

Εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών

1. Το αργότερο έως το έτος 2010, τα κράτη μέλη περιορίζουν τις εθνικές ετήσιες εκπομπές τους σε διοξείδιο του θείου (SO_2), οξείδια του αζώτου (NO_x), πτητικές οργανικές ενώσεις (ΠΟΕ) και αμμωνία (NH_3) σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια εκπομπών του παραρτήματος I, λαμβάνοντας υπόψη τις τυχόν τροποποιήσεις με κοινοτικά μέτρα θεσπιζόμενα σε συνέχεια των εκθέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 9.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την τήρηση των ανώτατων ορίων εκπομπών του παραρτήματος I για οποιοδήποτε έτος μετά το 2010.

Άρθρο 5

Ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι

Τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών έχουν ως στόχο για την Κοινότητα ως σύνολο τη μέχρι το 2010 επίτευξη, σε γενικές γραμμές, των εξής ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων:

α) *Οξίνιση*

Μείωση των περιοχών στις οποίες παρατηρείται υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων τουλάχιστον κατά 50 % (σε κάθε κυψελίδα) σε σχέση με την κατάσταση του 1990.

▼B

β) *Έκθεση στο σχετιζόμενο με την υγεία όζον σε επίπεδο εδάφους*

Το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνει το κρίσιμο επίπεδο για την υγεία (AOT60=0) πρέπει να μειωθεί κατά δύο τρίτα σε όλες τις κυψελίδες σε σύγκριση με την κατάσταση του 1990. Επιπλέον, το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει το απόλυτο όριο των 2,9 ppm.h σε καμία κυψελίδα.

γ) *Έκθεση στο σχετιζόμενο με τη χλωρίδα όζον σε επίπεδο εδάφους*

Το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους που υπερβαίνει το κρίσιμο επίπεδο για τις καλλιέργειες και την ημιφυσική χλωρίδα (AOT40=3ppm.h) πρέπει να μειωθεί κατά το ένα τρίτο σε όλες τις κυψελίδες σε σύγκριση με την κατάσταση του 1990. Επιπλέον, το φορτίο όζοντος σε επίπεδο εδάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει το απόλυτο όριο των 10 ppm.h εκφρασμένο ως υπέρβαση του κρίσιμου επιπέδου των 3 ppm.h σε καμία κυψελίδα.

Άρθρο 6

Εθνικά προγράμματα

1. Το αργότερο μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2002, τα κράτη μέλη καταρτίζουν εθνικά προγράμματα για την προοδευτική μείωση των εθνικών εκπομπών των ρύπων που αναφέρονται στο άρθρο 4, για να συμμορφωθούν τουλάχιστον προς τα εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών, που ορίζονται στο παράρτημα Ι, το αργότερο έως το 2010.

2. Τα εθνικά προγράμματα περιλαμβάνουν πληροφορίες για υιοθετηθείσες και εξεταζόμενες πολιτικές και μέτρα και ποσοτικές εκτιμήσεις της επίδρασης τους στις εκπομπές των ρύπων το 2010. Αναφέρουν επίσης τις αναμενόμενες σημαντικές αλλαγές στη γεωγραφική κατανομή των εθνικών εκπομπών.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν και αναθεωρούν τα εθνικά προγράμματα, ανάλογα με τις ανάγκες, έως την 1η Οκτωβρίου 2006.

4. Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση του κοινού και των αρμόδιων οργανισμών, όπως οι περιβαλλοντικοί οργανισμοί, τα προγράμματα που καταρτίζουν σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3. Οι πληροφορίες που παρέχονται στο κοινό και τους οργανισμούς βάσει της παρούσας παραγράφου πρέπει να είναι σαφείς, κατανοητές και προσιτές.

▼M4

▼B

Άρθρο 9

Εκθέσεις της Επιτροπής

1. Το 2004 και το 2008 η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο εφαρμογής των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών που ορίζονται στο Παράρτημα Ι και το κατά πόσον είναι πιθανόν να επιτευχθούν μέχρι το 2010 οι ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι του άρθρου 5, καθώς και το κατά πόσον θα μπορούσαν να επιτευχθούν μέχρι το 2020 οι μακροπρόθεσμοι στόχοι του άρθρου 1. Στις εκθέσεις αυτές περιλαμβάνεται οικονομική αξιολόγηση, συμπεριλαμβανομένης της σχέσης κόστους- αποτελεσματικότητας, οφέλη, εκτίμηση οριακού κόστους και οφέλους και οι κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις από την εφαρμογή των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών σε συγκεκριμένα κράτη μέλη και τομείς. Οι εκθέσεις αυτές περιλαμβάνουν επίσης ανασκόπηση των περιορισμών του πεδίου εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, καθώς

▼B

και αξιολόγηση του κατά πόσον ενδέχεται να χρειαστούν περαιτέρω μειώσεις εκπομπών για να επιτευχθούν οι ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι του άρθρου 5. Στις εκθέσεις αυτές λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις που υποβάλλουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και, μεταξύ άλλων:

α) τυχόν νέα θεσπισθείσα κοινοτική νομοθεσία η οποία καθορίζει όρια εκπομπών και πρότυπα προϊόντων για σχετικές πηγές εκπομπών·

β) εξελίξεις των καλύτερων διαθέσιμων τεχνολογιών στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει του άρθρου 16 της οδηγίας 96/61/ΕΚ·

γ) στόχοι μείωσης των εκπομπών για το 2008 για τις εκπομπές διοξειδίου του θείου και οξειδίων του αζώτου από υφιστάμενες μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης, οι οποίοι αναφέρονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία 2001/80/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2001 για τον περιορισμό της εκπομπής στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων από μεγάλες εγκαταστάσεις καύσης [1]·

δ) μειώσεις εκπομπών και δεσμεύσεις για μείωση εκ μέρους τρίτων χωρών, με ιδιαίτερο βάρος σε μέτρα που πρέπει να ληφθούν από τις υποψήφιες προς προσχώρηση χώρες και στη δυνατότητα για περαιτέρω μειώσεις εκπομπών σε περιοχές που γειτνιάζουν με την Κοινότητα·

ε) τυχόν νέα κοινοτική νομοθεσία και διεθνείς κανονισμοί σχετικά με τις εκπομπές πλοίων και αεροσκαφών·

στ) η ανάπτυξη των μεταφορών και τυχόν περαιτέρω ενέργειες για τον έλεγχο των εκπομπών από τις μεταφορές·

ζ) εξελίξεις στο πεδίο της γεωργίας, νέες προβλέψεις για το ζωικό κεφάλαιο και βελτιώσεις των μεθόδων μείωσης των εκπομπών στο γεωργικό τομέα·

η) τυχόν σημαντικές αλλαγές της αγοράς ενεργείας σε ένα κράτος μέλος και νέες προβλέψεις που λαμβάνουν υπόψη τις αναλαμβανόμενες από τα κράτη μέλη δράσεις για να συμμορφωθούν με τις διεθνείς τους υποχρεώσεις όσον αφορά τις κλιματικές αλλαγές·

θ) εκτίμηση των υφιστάμενων και των προβλεπόμενων υπερβάσεων κρίσιμων φορτίων και των κατευθυντήριων τιμών της ΠΟΥ για το όζον σε επίπεδο εδάφους·

ι) τη δυνατότητα καθορισμού προτεινόμενου ενδιάμεσου στόχου για τη μείωση του ευτροφισμού του εδάφους·

ια) νέα τεχνικά και επιστημονικά δεδομένα, συμπεριλαμβανομένης μιας εκτίμησης της αβεβαιότητας:

i) των εθνικών απογραφών εκπομπών,

ii) των εισαγόμενων δεδομένων αναφοράς,

iii) της γνώσης της διασυνοριακής μεταφοράς και απόθεσης ρύπων,

iv) των κρίσιμων φορτίων και επιπέδων,

v) του χρησιμοποιούμενου μοντέλου

και μιας εκτίμησης της συνακόλουθης αβεβαιότητας των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών που απαιτούνται για να επιτευχθούν οι ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι του άρθρου 5·

ιβ) ανάγκη αποφυγής υπερβολικού κόστους για οποιοδήποτε κράτος μέλος·

[1] Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

ιγ) η σύγκριση των μοντέλων υπολογισμού, με παρατηρήσεις για την οξίνιση, τον ευτροφισμό και το όζον σε επίπεδο εδάφους, ώστε να βελτιωθούν τα μοντέλα·

ιδ) η πιθανή χρήση, εφόσον απαιτείται, σχετικών οικονομικών μέσων.

2. Το 2012, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για τη συμμόρφωση προς τα ανώτατα όρια του παραρτήματος Ι και την πρόοδο ως προς τους ενδιάμεσους περιβαλλοντικούς στόχους του άρθρου 5 και τους μακροπρόθεσμους στόχους του άρθρου 1. Στην έκθεση αυτή λαμβάνονται υπόψη οι εκθέσεις που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και τα θέματα που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ιδ) της παραγράφου 1.

Άρθρο 10

Αναθεώρηση

1. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 λαμβάνουν υπόψη τους παράγοντες που παρατίθενται στο άρθρο 9 παράγραφος 1. Βάσει των παραγόντων αυτών, της προόδου όσον αφορά την επίτευξη των ανώτατων ορίων εκπομπών μέχρι το 2010, της επιστημονικής και τεχνικής προόδου και της κατάστασης όσον αφορά την πρόοδο για την επίτευξη των ενδιάμεσων στόχων της παρούσας οδηγίας και των μακροπρόθεσμων στόχων για τη μη υπέρβαση των κρίσιμων φορτίων και επιπέδων και των κατευθυντήριων γραμμών της ΠΟΥ για την ποιότητα του αέρα ως προς το όζον, η Επιτροπή προβαίνει σε αναθεώρηση της παρούσας οδηγίας κατά την προετοιμασία κάθε έκθεσης.

2. Κατά την αναθεώρηση που θα ολοκληρωθεί το 2004 πραγματοποιείται αξιολόγηση των ενδεικτικών ανώτατων ορίων εκπομπών για την Κοινότητα ως σύνολο που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙ. Η αξιολόγηση αυτών των ενδεικτικών ανώτατων ορίων αποτελεί παράγοντα που θα ληφθεί υπόψη κατά την ανάλυση περαιτέρω αποτελεσματικών από πλευράς κόστους δράσεων που θα μπορούσαν να ληφθούν προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές όλων των σχετικών ρύπων με στόχο την επίτευξη των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 5 μέχρι το έτος 2010 για ολόκληρη την Κοινότητα.

3. Όλες οι αναθεωρήσεις περιλαμβάνουν μια περαιτέρω έρευνα του εκτιμώμενου κόστους και του οφέλους των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών που υπολογίζονται με βάση υποδείγματα τελευταίας τεχνολογίας και με χρησιμοποίηση των βέλτιστων διαθέσιμων στοιχείων προκειμένου να επιτευχθεί το ελάχιστο δυνατό επίπεδο αβεβαιότητας, λαμβανομένης επίσης υπόψη της προόδου για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και έρευνα των πλεονεκτημάτων εναλλακτικών μεθόδων υπό το φως των παραγόντων που αναφέρονται στο άρθρο 9.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 18 της οδηγίας 96/61/ΕΚ, για να αποφευχθεί στρέβλωση του ανταγωνισμού, και λαμβάνοντας υπόψη τη στάθμιση κόστους/οφέλους μιας δράσης, η Επιτροπή εξετάζει περαιτέρω την ανάγκη να εκπονήσει εναρμονισμένα κοινοτικά μέτρα για τους σημαντικότερους οικονομικούς κλάδους και προϊόντα που συμβάλλουν στην οξίνιση, τον ευτροφισμό και το σχηματισμό όζοντος σε επίπεδο εδάφους.

5. Οι εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9, εάν κρίνεται σκόπιμο, συνοδεύονται από προτάσεις για:

α) τροποποιήσεις των εθνικών ανώτατων ορίων εκπομπών του παραρτήματος Ι με στόχο την επίτευξη των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 5 και/ή για τροποποιήσεις των εν λόγω ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων·

▼B

β) πιθανές περαιτέρω μειώσεις εκπομπών με στόχο την επίτευξη, κατά προτίμηση ως το 2020, των μακροπρόθεσμων στόχων της παρούσας οδηγίας·

γ) μέτρα διασφάλισης της συμμόρφωσης με τα ανώτατα όρια.

Άρθρο 11

Συνεργασία με τρίτες χώρες

Για να προωθηθεί η επίτευξη του στόχου του άρθρου 1, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του άρθρου 300 της συνθήκης, επιδιώκουν διμερή και πολυμερή συνεργασία με τρίτες χώρες και αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς, όπως η Οικονομική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (UN/ECE), η Διεθνής Ναυτιλιακή Οργάνωση (IMO) και η Διεθνής Οργάνωση Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO), περιλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών, σχετικά με την τεχνική και επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη και με στόχο τη βελτίωση της βάσης για τη διευκόλυνση των μειώσεων των εκπομπών.

Άρθρο 12

Εκθέσεις σχετικά με τις εκπομπές πλοίων και αεροσκαφών

1. Μέχρι το τέλος του 2002 η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την έκταση στην οποία οι εκπομπές από τη διεθνή θαλάσσια ναυσιπλοΐα συμβάλλουν στην οξίνιση, στον ευτροφισμό και στο σχηματισμό όζοντος σε επίπεδο εδάφους στην Κοινότητα.

2. Μέχρι το τέλος του 2004 η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την έκταση στην οποία οι εκπομπές αεροσκαφών πέραν του κύκλου απογειώσεως και προσγειώσεως συμβάλλουν στην οξίνιση, στον ευτροφισμό και στο σχηματισμό όζοντος σε επίπεδο εδάφους στην Κοινότητα.

3. Οι εκθέσεις αυτές καθορίζουν ένα πρόγραμμα δράσεων, το οποίο μπορεί να θεωρηθεί σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο ως κατάλληλο για τη μείωση των εκπομπών από το συγκεκριμένο τομέα, ως βάση για περαιτέρω εξέταση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 13

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 12 της οδηγίας 96/62/ΕΚ, καλούμενη στο εξής «η επιτροπή».

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

▼M2

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

▼B

Άρθρο 14

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις κυρώσεις που επιβάλλονται στις παραβάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

Άρθρο 15

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν 27 Νοεμβρίου 2002, ενημερώνουν δε αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 17

Παραλήπτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼**M3**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΘΝΙΚΑ ΑΝΩΤΑΤΑ ΟΡΙΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΓΙΑ SO_2, NO_x, VOC ΚΑΙ NH_3, ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΤΕΥΧΘΟΥΝ ΩΣ ΤΟ 2010 ([1])

Χώρα	SO_2 (σε χιλιάδες τόνους)	NO_x (σε χιλιάδες τόνους)	VOC (σε χιλιάδες τόνους)	NH_3 (σε χιλιάδες τόνους)
Βέλγιο	99	176	139	74
Βουλγαρία ([2])	836	247	175	108
Τσεχική Δημοκρατία	265	286	220	80
Δανία	55	127	85	69
Γερμανία	520	1 051	995	550
Εσθονία	100	60	49	29
Ιρλανδία	42	65	55	116
Ελλάδα	523	344	261	73
Ισπανία	746	847	662	353
Γαλλία	375	810	1 050	780
Κροατία ([3])	70	87	90	30
Ιταλία	475	990	1 159	419
Κύπρος	39	23	14	09
Λετονία	101	61	136	44
Λιθουανία	145	110	92	84
Λουξεμβούργο	4	11	9	7
Ουγγαρία	500	198	137	90
Μάλτα	9	8	12	3
Κάτω Χώρες	50	260	185	128
Αυστρία	39	103	159	66
Πολωνία	1 397	879	800	468
Πορτογαλία	160	250	180	90
Ρουμανία ([2])	918	437	523	210
Σλοβενία	27	45	40	20
Σλοβακία	110	130	140	39
Φινλανδία	110	170	130	31
Σουηδία	67	148	241	57
Ηνωμένο Βασίλειο	585	1 167	1 200	297

▼**M3**

Χώρα	SO_2 (σε χιλιάδες τόνους)	NO_x (σε χιλιάδες τόνους)	VOC (σε χιλιάδες τόνους)	NH_3 (σε χιλιάδες τόνους)
ΕΕ 28	8 367	9 090	8 938	4 324

([1]) Αυτά τα εθνικά όρια εκπομπών έχουν καθορισθεί προκειμένου να επιτευχθούν οι ενδιάμεσοι περιβαλλοντικοί στόχοι του άρθρου 5. Η επίτευξη των στόχων αυτών αναμένεται να μειώσει τον ευτροφισμό του εδάφους σε τέτοιο βαθμό ώστε οι περιοχές της Ένωσης με αποθέσεις θρεπτικού αζώτου που υπερβαίνουν τα κρίσιμα φορτία να μειωθούν κατά 30 % περίπου σε σύγκριση με την κατάσταση το 1990.

([2]) Αυτά τα εθνικά όρια εκπομπών είναι προσωρινά και ισχύουν με επιφύλαξη επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας, η οποία πρόκειται να ολοκληρωθεί το 2008.

([3]) Τα εθνικά όρια εκπομπών για την Κροατία πρέπει να καθορισθούν το αργότερο έως την ημερομηνία προσχώρησής της στην Ένωση.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ανώτατα όρια εκπομπών για SO_2, NO_x και ΠΟΕ (χιλιάδες τόνοι)

▼M3

	SO_2 (σε χιλιάδες τόνους)	NO_x (σε χιλιάδες τόνους)	VOC (σε χιλιάδες τόνους)
ΕΕ 28 ([1])	7 902	8 267	7 675

([1]) Αυτά τα εθνικά όρια εκπομπών είναι προσωρινά και ισχύουν με επιφύλαξη επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας, η οποία πρόκειται να ολοκληρωθεί το 2008.

▼B

Αυτά τα ανώτατα όρια εκπομπών αποσκοπούν στην επίτευξη των ενδιάμεσων περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 5 για την Κοινότητα ως σύνολο μέχρι το 2010.

▼M4